

paagjældende Egne. Jeg antager derfor heller ikke, at Landstinget nu er blevet betænkeligt; men vil fastholde sin tidligere Afstemning. Hovedsagen er jo den, at Regjeringen alene af Hensyn til Statsformaal og uden Hensyn til de lokale Interesser har foreslaaet en Bane, som skal anlægges. Men saavel ved det ene som ved det andet Undringsforslag vilde Spørgsmaalet, om denne Bane — og den vedbliver jo dog at være en Bane med Statsformaal, selv om den ogsaa befordrer de lokale Interesser — skulde anlægges, blive gjort afhængigt af, hvorvidt visse Egne vare villige til at give et Tilskud, men det kan jeg ikke skønne at være rigtigt. Vil man forlange Tilskud, maa man ogsaa tage Konsekvensen deraf, at Tilskudet kan blive nægtet; men dette vilde være i Modstrid med Lovforslagets Hovedformaal at skabe en Forbindelseslinie i Samfundets Interesse mellem de to Baner; Sagens Skjæbne vilde blive gjort afhængig af uventede Momenter. Man vilde nemlig ikke have nogenjomhelst Visshed for, at disse Tilskud, enten de nu regnes for store eller smaa, vilde blive givne. Jeg skal saaledes med Hensyn til de 5 Landstingsmænds Forslag henbise til, at man kan gjøre sikker Regning paa, at Næstved ikke vil bidrage en Øre. Man vil nemlig ikke kunne paavise, at Næstved har nogenjomhelst Interesse af denne Bane. Næstved har sin Forbindelse med Hovedstaden gennem Jernbanen nordpaa, og med Lolland-Falster gennem Banen over Bordingborg. Flere Baner har den ikke Brug for. Hvad angaar det Terrain, som ligger Vest for Næstved, er det det Opland, som deles mellem Næstved, Slagelse og Skjelskør, og der er ikke nogenjomhelst Grund for Næstved til at gjøre Regning paa, at Byen skulde kunne drage mere Opland til sig end det, den nu har. De Bønder, som komme til Næstved for at handle, komme nu alle med Vogn; naar Forbindelsesbanen er anlagt, ville de til Dels komme med Jernbane, men der vil ikke komme flere af den Grund. Der er snarere Udset til Tab for Byen; komme Landboerne med Vogn, er det givet, at de handle i Næstved; men komme de med Jernbane, kan der være dem, som finde deres Regning ved at gaa Næstved forbi til Roskilde eller Kjøbenhavn. Jeg anfører dette kun som Exempel paa et Moment, der vil kunne føre til, at Lovforslaget, hvis det bliver vedtaget med Hovedændringsforslaget, ikke vil faae nogen Betydning. Hvad angaar det Underændringsforslag, som er stillet af et enkelt Medlem af Mindretallet, har det jo for saa vidt et Fortrin, som det kun forlanger Tilskud af Amtsrepartitionssonden;

men det ligger iøvrigt af ganske den samme Allempe som hint, nemlig den Uvisshed der er om, hvorvidt dette Tilskud vil blive givet; Det vil være ret naturligt for de Mænd, der repræsenterer vedkommende Institutioner, at raisonnere derhen, at selv om de nægte Tilskudet, vil Banen komme alligevel, fordi den skal anlægges. Hovedpunktet er, at Banen er og bliver en Bane til Fyldestgjærelse af Statsformaal, og saa kan man længe nok tale om, at det er principstridigt ikke at lade de interesserede Egne yde Tilskud. Jeg kan ikke finde, at det er principstridigt. Der er ikke nogenjomhelst Principstridigt i, at man fuldt ud tager Konsekvensen af, at det er et Statsformaal, der skal realiseres; man kan derfor meget godt senere forlange Tilskud med Hensyn til andre Baner, der alene eller i alt Fald væsentligt tjene lokale Interesser. Regjeringsforslaget forlangte ikke noget Tilskud, og jeg er overbevist om, at hvis Udvalgssfertallets Forslag alene var gaaet ud paa at lægge Banen til Næstved noget længere Syd paa, hvorved Banen var bleven yderligere forlænget en Fjerdingvej, vilde man upaatvilelig ikke have forlangt noget Tilskud. Det, der foranlediger Tilskudsspørgsmaalet, er naturligvis de 1² Mil Sidebane til Skjelskør. Men det er nu en Gang slaaet fast og anerkjendt fra alle Sider, at det ikke maa betragtes som en Bane, der gives for at stifte Skjelskør en Fordel, men at det er en Bane, som anlægges, for at Staden skal blive mindre. Selv Udvalgets Mindretal anerkjender dette i fuldt Maal ved, at dets Undringsforslag fritager Skjelskør for at give Bidrag. Herved er det slaaet fast, at Sidebanen til Skjelskør ikke kan ses fra det almindelige Synspunkt, hvorfra man ellers betragter Baner af lokal Interesse. Vilde man nu vedtage Mindretallets Undringsforslag, vilde de paagjældende Autoriteter, Amtsraadet og Slagelse og Næstved Byraad, kunne sige: Den Bane, der er foreslaaet, er foreslaaet af Statshensyn og fordrer derfor ikke noget Tilskud; af Hensyn til Skjelskør kommer der en Sidebane til, som ikke har nogen Interesse for os; af Hensyn til denne Sidebane skal der nu ydes Tilskud; dette fordrer imidlertid ikke af Skjelskør, men af os; dermed kunne vi ikke være tjente. Saaledes er i Virkeligheden Situationen. Forholdet er af en exceptionel Karakter, og der er derfor i Virkeligheden ikke her Grund til at tale om Krænkelser af visse Principer. Mig vil det aldeles ikke genere ved fremtidige Jernbaneløbe at følge de gamle Regler om Statstilskud. Jeg kan ikke erkjende, at det, der her forhandles om i Dag, i fjærneste Maade er præjudicerende